

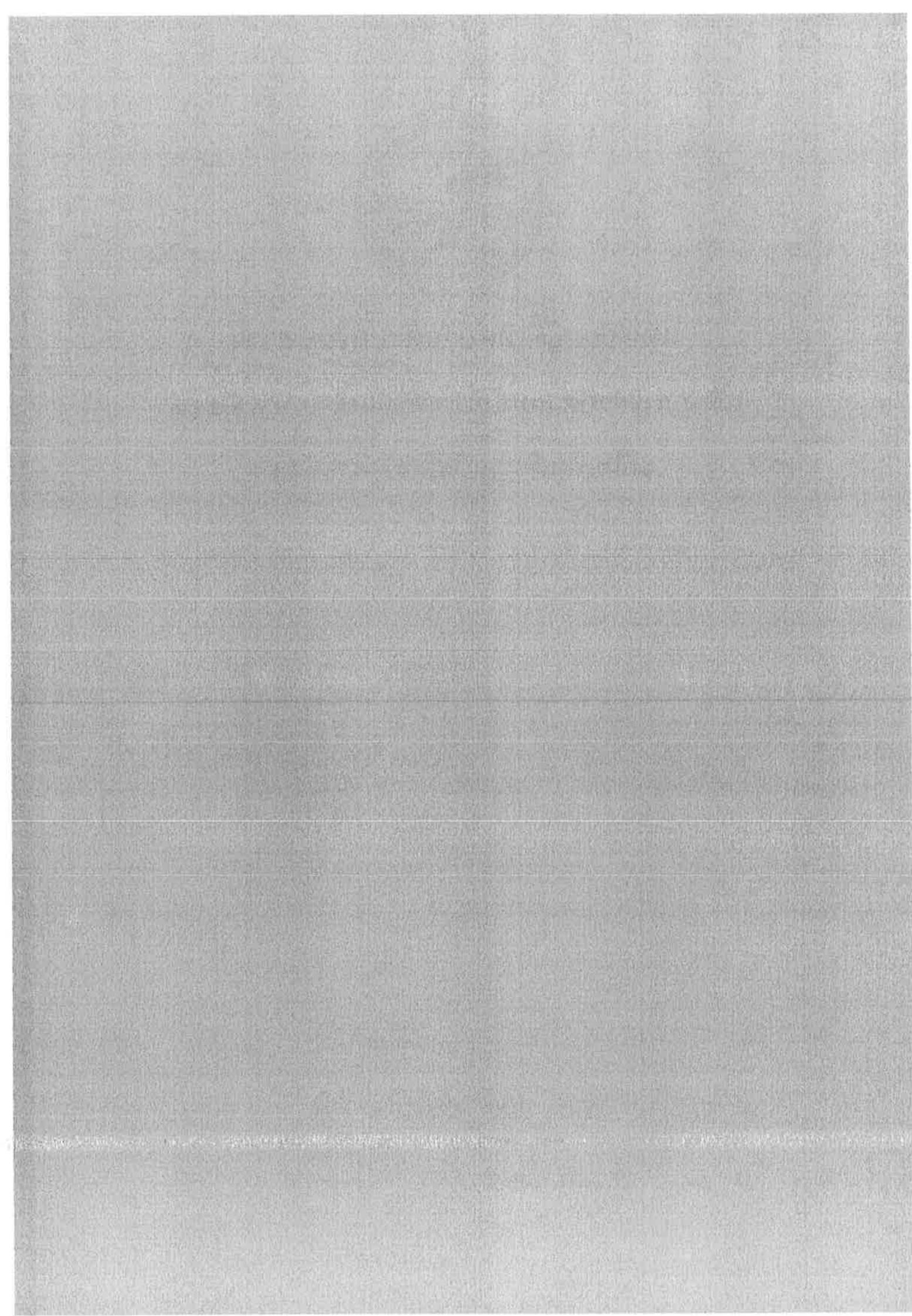
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโนนสว่าง

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๓

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๖

เทศบาลตำบลโนนสว่าง

อำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

เทศบาลตำบลโนนสว่าง
อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลโนนสว่าง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลโนนสว่าง ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายใน
เขตเทศบาลตำบลโนนสว่าง

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรการสำหรับควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่มียุงลาย
เป็นพาหะนำโรค เพื่อประโยชน์ต่อการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน การดำเนินการอาศัยอำนาจ
ตามความในมาตรา ๕๐ (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ รวมทั้ง
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ^{๒๕๕๓} มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติได้ เทศบาลตำบลโนนสว่าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโนนสว่าง

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลโนนสว่าง ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในเขตเทศบาลตำบลโนนสว่าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐(๔) และมาตรา ๖๐) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลโนนสว่าง จึงตราเทศบัญญัติขึ้น โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลโนนสว่าง และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโนนสว่าง เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลโนนสว่าง เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลโนนสว่างแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ชุมชน” หมายถึง กลุ่มคน ซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาบริเวณพื้นที่เขตเทศบาลตำบลโนนสว่าง

“ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว” หมายถึง ยางรถยนต์เก่า ขวด โห กระบอง ถ้วยรองน้ำ ยางพารา และเศษวัสดุต่างๆที่เป็นแหล่งน้ำขังได้

“ภาชนะน้ำขัง” หมายถึง ภาชนะที่มีน้ำขังเป็นที่ขุขอบวางไข่มพบได้ทั้งภายในและภายนอกอาคารหรือในสถานที่ที่มีการก่อสร้าง เช่น ถังซีเมนต์ ขันหรือถ้วยรองขาตู้ จานรองกระถางต้นไม้ แจกัน อ่างบัว อ่างล้างเท้า ยางรถยนต์ โอ่งน้ำกินน้ำใช้ บ่อซีเมนต์เก็บน้ำ ภาชนะเลี้ยงปลูด่างหรือไม้ประดับและอ่างน้ำพุประดับ

“อาคาร” หมายถึง สถานศึกษา ที่พักอาศัย สำนักงาน ห้างสรรพสินค้า โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ โรงมหรสพและอื่นๆ

“สำนักงาน” หมายถึง อาคารสำนักงานของเอกชนและที่ทำการของรัฐ รวมถึง ท่าอากาศยาน ท่าเรือ ท่าขนส่งทางบก สถานีอนามัย สถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร

“ที่พักอาศัย” หมายถึง อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น โรง บ้าน เรือน อาคารชุด โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล หอพัก ตึกแถว หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร

“ตลาด” หมายถึง ตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายถึง สถานที่จำหน่ายอาหารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายถึง สถานที่สะสมอาหารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานศึกษา” หมายถึง สถานศึกษาของรัฐและเอกชน ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย รวมถึงศูนย์เด็กเล็ก

“สถานที่มีการก่อสร้าง” หมายถึง อาคารหรือพื้นที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีการก่อสร้าง การตัดแปลง การซ่อมแซมและการรื้อถอน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโนนสว่าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ที่มีเขตอำนาจในเขตเทศบาลตำบลโนนสว่าง

ข้อ ๕ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการระบาดของโรคติดต่อที่ยุงเป็นพาหะนำโรค เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารและสถานที่ที่มีการก่อสร้างต้องควบคุมและป้องกันมิให้มีแหล่งเพาะยุงในบริเวณอาคารหรือสถานที่ที่มีการก่อสร้างต้องควบคุมและป้องกันมิให้มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงในบริเวณอาคารหรือสถานที่ที่มีการก่อสร้างโดยการตรวจสอบ ทำลาย กำจัด ฝัง เผา ขจัด ปรับปรุง แก้ไข หรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อแหล่งซึ่งเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์ยุง อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ดังนี้

(๑) ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและวางทิ้งไว้ตามที่ต่างๆ ทั้งในและบริเวณรอบอาคาร และสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ใต้พุ่มไม้และในสนาม

(๒) ถาดรองน้ำเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำน้ำเย็น

(๓) ภาชนะขังน้ำ และแหล่งขังน้ำ

(๔) ท่อหรือรางระบายน้ำอุดตันกลางแจ้ง คูหรือร่องสนาม

(๕) ร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขัง

(๖) หลุม บ่อหรือแอ่งน้ำขังตามพื้นดิน

(๗) โพรงต้นไม้และง่ามไม้ โพรงหิน กระบอกไม้ไผ่ กาบใบพืชจำพวกกล้วย พลับพลึง หนาก ปาล์มต่างๆ เป็นต้น

(๘) ถังขยะที่ตั้งหรือแขวนไว้นอกอาคารและภาชนะรองรับขยะอื่นๆ

(๙) ช่องหรือร่องระบายน้ำข้างทางเดิน เหนียง และดาดฟ้า

(๑๐) บ่อรับน้ำ และทางหรือร่องระบายน้ำ ด้านข้างทั้งภายในและภายนอกรอบๆ ของห้องใต้ดินรอบบริเวณหรืออาคารจอดรถทุกชั้น

(๑๑) รางดอกไม้ กระถางและคอกต้นไม้

(๑๒) บ่อน้ำหรือน้ำพุประดับ

(๑๓) แอ่งน้ำขังตามพื้นคอนกรีตทุกชั้นของอาคารที่ก่อสร้าง

(๑๔) กองวัสดุก่อสร้าง แผ่นผ้าใบ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร

(๑๕) ทางหรืออุโมงค์ที่ก่อสร้างขึ้นมาชั่วคราวเพื่อระบายน้ำทิ้ง

(๑๖) ระบบและรางระบายน้ำจากหลังคาของทางเดิน อาคาร หรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ

(๑๗) หลุมติดตั้งสายล่อฟ้า บ่อเก็บชุดเปิด-ปิด ลื่นสำหรับประตุน้ำ และหลุมติดตั้งก๊อกปิดทางเดินของน้ำ

(๑๘) พื้นที่สำหรับรวบรวมถังขยะ หรือที่พักมูลฝอย หรือที่พักรวมมูลฝอย โดยเฉพาะทางหรือรางระบายน้ำ ร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขัง ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และถังขยะที่อยู่ภายในหรือรอบๆ พื้นที่หรือที่พัก

(๑๙) ภาชนะรองรับน้ำหรือแหล่งขังน้ำอื่นใดที่มีการกักเก็บน้ำไว้อย่างต่อเนื่องเพราะอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานศึกษานอกจากต้องดำเนินการควบคุมยุงตามข้อ ๕ แล้วต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๖.๑ ในกรณีสถานศึกษาที่อยู่ในระหว่างช่วงปิดเทอมหรือที่มีหอพักหรือบ้านพักให้ควบคุมแหล่งเพาะยุงตามข้อ ๕ รวมทั้งให้ใช้ทรายเคลือบสารเคมี ทุกๆ ๒-๓ เดือน หรือใช้สารเคมีหรือสารชีวภาพ ทุกๆ ๑-๒ สัปดาห์ หรือวิธีอื่นใด เพื่อควบคุมลูกน้ำและยุงในโถ่งน้ำ ถังหรือบ่อเก็บน้ำในห้องน้ำและร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขังในห้องน้ำ

๖.๒ ในกรณีสถานศึกษาที่เลิกดำเนินการหรืออยู่ในระหว่างการรื้อถอนต้องทำลาย กำจัดฝังหรือเผาภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและภาชนะขังน้ำที่กองทิ้งไว้พร้อมทั้งให้ใช้ทรายเคลือบสารเคมี สารชีวภาพ หรือวิธีอื่นใด ในแหล่งที่อาจเป็นที่เพาะยุงทุกแห่ง

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่มีการก่อสร้างนอกจากต้องดำเนินการควบคุม ยุงลายตามข้อ ๕ แล้วต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๗.๑ กำจัดเศษขยะจากการก่อสร้าง ดัดแปลง ซ่อมแซมและรื้อถอนลงในถังรองรับขนาด ใหญ่ทันทีห้ามทิ้งกองไว้อย่างไม่เป็นระเบียบ

๗.๒ เก็บกวาดที่พักอาศัยของคณงานให้สะอาดและปราศจากกองเศษขยะจากการก่อสร้าง ดัดแปลงซ่อมแซมและรื้อถอน ถึง ขาม อ่างและภาชนะขังน้ำ พร้อมทั้งจัดหาถังรองรับเศษขยะให้ เพียงพอต่อการใช้งาน

๗.๓ จัดเก็บรวบรวมวัสดุก่อสร้างให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสมโดยจัดเก็บให้อยู่ เหนือพื้นดินอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการตรวจตราและใช้สารเคมี กำจัดแมลงในหลุมบ่อหรือแอ่งที่อยู่ใต้กองวัสดุก่อสร้างได้

๗.๔ พลิกคว่ำรถเข็นสำหรับขนกรวด หิน ดิน ทราบหรือเศษวัสดุก่อสร้างอื่นๆ เมื่อไม่ได้ ใช้งานเพื่อป้องกันมิให้น้ำขัง แต่ถ้ายังสามารถรองรับและขังน้ำได้ ควรหาวัสดุปกคลุมให้มิดชิดด้วย

๗.๕ ใส่ทรายเคลือบสารเคมี สารเคมี หรือสารชีวภาพ ในช่องหรือโพรงผนังหรือกำแพงที่ มีน้ำขังเพื่อป้องกันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖.๑

๗.๖ สร้างทางระบายน้ำ เพื่อระบายน้ำออกจากสถานที่ที่มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาทาง ระบายน้ำให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งาน และปราศจากวัสดุหรือสิ่งกีดขวางใดๆ ที่จะทำให้ อุดตัน

๗.๗ ขจัดหรือสูบน้ำที่ขังออกจากแอ่ง หลุม บ่อหรือแหล่งขังน้ำอื่นๆ และถมกลับด้วยดิน หรือทราย

๗.๘ จัดหาและติดตั้งท่อระบายน้ำทั้งที่เหมาะสมเพื่อระบายน้ำออกจากเครื่องปรับอากาศที่ ใช้ในสำนักงานชั่วคราว

๗.๙ เปิดท่อระบายน้ำทั้งจากระบบส่งลมเย็นและหอผึ่งเย็นตลอดเวลาจนกว่าระบบส่งเย็น และหอผึ่งเย็นจะได้รับการเปิดเดินเครื่องและพร้อมที่จะใช้งานได้

๗.๑๐ ในกรณีที่สำนักงานชั่วคราวและที่พักอาศัยของคณงานตั้งอยู่ในสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ต้องทำหลังคาแบบลาดเทลงพื้นหรือเป็นลักษณะกระโจมเพื่อป้องกันมิให้น้ำขังบนหลังคาได้

๗.๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ต้องจัดอบรมให้ความรู้แก่คณงาน เกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อในสถานที่ปฏิบัติงานโดยบุคคลที่มี ความรู้ความสามารถทางด้านการสาธารณสุขหรือการควบคุมป้องกันโรค

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่มีการก่อสร้างต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการควบคุมป้องกันและกำจัดยุงตามสมควร

ข้อ ๙ เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ที่อยู่ในที่พักอาศัยควรควบคุมยุงในที่พักอาศัยโดยปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

๙.๑ ปิดปากภาชนะเก็บน้ำด้วยผ้า ตาข่ายไนล่อน อะลูมิเนียม หรือวัสดุอื่น สามารถปิดภาชนะเก็บน้ำนั้นได้อย่างมิดชิด เพื่อป้องกันไม่ให้ยุงสามารถเล็ดลอดเข้าไปวางไข่ได้

๙.๒ หมั่นเปลี่ยนน้ำในภาชนะเล็กๆ ซึ่งมีน้ำไม่มากนัก เช่น แจกันดอกไม้สด หิ้งบูชาพระที่ศาลพระภูมิ แจกันประดับตามโต๊ะ รวมทั้งภาชนะและขวดประเภทต่างๆ ที่ใช้เลี้ยงต้นพลูด่างหรือไม้ประดับ ทุก ๗ วัน

๙.๓ ใส่ทรายธรรมดา เช่น ทรายก่อสร้างในจานรองกระถางต้นไม้ เพื่อให้ทรายช่วยดูดซับน้ำในจานรองกระถางต้นไม้

๙.๔ เก็บ ครว้า กำจัด ทำลาย ฝัง เผาเศษภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบ้านและบริเวณรอบบ้าน หรือคลุมให้มิดชิดเพื่อไม่ให้มีน้ำขังและเป็นแหล่งวางไข่ของยุง

๙.๕ เลี้ยงปลากินลูกน้ำ เช่น ปลาหางนกยูง ปลาแกมบูเซีย ปลากัด ปลาลอด ปลาหัวตะกั่ว ไรโนอังกาบ ไรโนบอสซิเมนต์ที่ใส่น้ำสำหรับใช้เพื่อช่วยควบคุมลูกน้ำหรือขจัดล้างภาชนะเก็บน้ำเป็นประจำ เพื่อกำจัดลูกน้ำ

๙.๖ กำจัดเศษใบไม้ที่ค้างอยู่ในรางระบายน้ำฝนออกให้หมด เพื่อไม่ให้เกิดแอ่งน้ำที่จะเป็นแหล่งวางไข่ของยุงได้

๙.๗ ใส่เกลือแกง ๒ ช้อนชา หรือน้ำส้มสายชู ๑ ½ ช้อนชา หรือผงซักฟอก ½ ช้อนชา หรือเติมน้ำเดือดทุก ๗ วัน หรือใช้วัสดุอื่นใส่แทนน้ำ เช่น ชัน ขี้เถ้า ที่จานรองขาตู้กับข้าว เพื่อควบคุมหรือกำจัดลูกน้ำ

๙.๘ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมรอบบ้านอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่พักอาศัยให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก

ข้อ ๑๐ ในกรณีเป็นสถานที่หรือบริเวณที่รกร้างว่างเปล่าของเอกชนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ใดในชุมชนให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้องทำลาย กำจัด ฝังหรือเผาภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและภาชนะถึงน้ำที่กองทิ้งไว้รวมทั้งขจัดพืชและสิ่งสกปรกปนเปื้อนที่ลอยอยู่ในแหล่งน้ำในสถานที่หรือบริเวณดังกล่าว

ที่หรือทางและสถานที่หรือบริเวณใดของเอกชนที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันในชุมชน ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองร่วม หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ต้องดำเนินการควบคุมยุงให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ด้วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เทศบาลตำบลโนนสว่างให้บริการเก็บ ขน มูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน มูลฝอย ในอัตรารายละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เทศบาลตำบลโนนสว่างได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดขยะในอาคาร หรือ เคหะสถาน หรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑๐๐ บาท ถึง ๕๐๐ บาท

ข้อ ๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๕ บรรดาความผิดตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบ ปรับได้

ข้อ ๑๖ เงินค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลโนนสว่าง

ข้อ ๑๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติและให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายประสงค์ โครเถา)

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง

12 ก.พ. ๒๕๕๖

- เห็นชอบ

(นายชัยวัฒน์ สารสมบัติ)
นายก อบจ. บึงกาฬ
ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ

๑๑ ก.พ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลโนนสว่าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

ด้วย นายอำเภอเมืองบึงกาฬ ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ ได้พิจารณาเห็นชอบเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ฉะนั้น อาศัย อำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ของเทศบาลตำบลโนนสว่าง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

(นายประครอง โคระดา)

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ่อน
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๙

เทศบาลตำบลบ้านถ่อน
อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านดอน

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านถ่อน ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลบ้านถ่อน จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กระلامะพร้าว ขางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วันหรือไต่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายจึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ่อน
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ่อน ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลบ้านถ่อน โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านถ่อน และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ่อน เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านถ่อน ตั้งแต่เมื่อ ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านถ่อนแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่าเจ็ดวันซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ่อน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขไปปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง
กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่
เทศบาลตำบลบ้านดอนจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถานต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยที่อาจ
เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ขังน้ำได้ในบริเวณอาคารหรือ
เคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปาก
ถุงหรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ในกรณีที่เทศบาลตำบลบ้านดอนให้บริการเก็บขนมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือ
เคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยด้วย

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลายจะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำใน
แจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ถาดชามอื่นๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุง
ได้ และจัดให้มีฝาปิดคุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน รวมทั้งข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่เทศบาลตำบลบ้านดอน
บ้านดอน ประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่เทศบาลตำบลบ้านดอน ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร หรือ
เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความ
ร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ และข้อ ๖ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๒ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านดอน รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายอภิวัฒน์ โคตรชมพู)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านดอน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายพัฒนธรณ์ กิรีรัฐวัฒน์)

นายก อบจ.บ่อ

21 ก.ค. 2559

